

ПЛЪВЕНСКИ НОВИНИ

СЕДМИЧЕНЪ НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ

РЕДАКЦИЯ печатница „ИЗГРЪВЪ“. Редакторъ: **Ив. Бакаловъ**.

ХРОНИКА

Днешното издание на вестника е извънредно. Редовното му излизане ще започне отъ 22 августъ.

Поканване всички наши абонати и ония лица, които ни дължатъ суми за абонаментъ или за публикувани обявления, да се издължатъ когато имъ бждатъ представени разписки отъ нашата администраторка.

„Плъвенски Новини“

Въ Плъвенъ живѣятъ сега незаконно 185 жени и мъже.

Такситъ за смѣтѣта оставатъ сжититъ — миналогодишнитъ.

Преди нѣколко дни предъ общинския съветъ бѣ поставенъ за разглеждане бюджета на електрическата централа, който възлиза на 2,746,300 лева. Констатираше се е, че при сегашнитъ такси за електрическото осветление централата понася чувствителни загуби, вследствие на което съвета е приелъ следната таблица: за жилища *съ електро-мъри*, ще се плаща по 10 лева на киловатъ часъ; за заведения, които консумиратъ електрическата енергия и презъ лѣтото по 12 лева; за заведения и учреждения, които консумиратъ енергия само презъ зимата по 14 лв.; първоразреднитъ учреждения и звездния като банки, кантори и пр. по 15 лв.; за кинотеатри по 7 лв.; за жилища *безъ електро-мъри* по 4 ст. на свещъ за вечеръ; за заведения по 7 ст.; за индустриални цели отъ 3 до 6 лв.; споредъ консумираната енергия на единъ киловатъ инсталирана моторна мощностъ.

Майки, бащи, сестри, лели, баби! Не спирайте децата когато бъркатъ въ захарницата. Тѣ по инстинктъ съзнаватъ, че това е най-хубавата за тѣхъ храна.

Окр. Управление се премѣсти въ новата окр. палата.

Юристъконсулта на общината г. А. П. Изгоренковъ замина за Русе. Преди апелативния сждъ той ще се яви на 5 т. м. Кждето ще се разгледа едно голѣмо общинско дѣло.

Обръщаме внимание на нашитъ читатели върху стихотворението „Ековетъ“ — подражание отъ г. *Кирякъ Савовъ*.

За подсекретаръ и редакторъ на общинския вестникъ е назначенъ нашиятъ съгражданинъ,

ДЪРЖАВНА ЛОЗАРСКА ОПИТНА СТАНЦИЯ — ПЛЪВЕНЪ.

Обявление № 437.

Управлението на Плъвенската държавна лозарска опитна станция съобщава на интересушитъ се, че търси да закупи по доброволно спазаряване една работна конска двойка за нуждитъ си.

Спазаряването ще стане на 9 августъ н. г. на „Съръ-парзаръ“ — Плъвенъ, кждето комисията ще прегледа предлаганитъ коне, начинающа отъ 9 часа сутринъта и ще продължи до като се получатъ износни за държавното съкровище цени.

Конетъ да бждатъ на възраст отъ 4 до 8 години при най-малко срѣденъ ръстъ.

Клаузитъ на закона за Б. О. П. сж база при произвеждане на спазаряването. Всички разности за гербъ, публикации и др. сж за смѣтка на доставчика.

Плъвенъ, 31. VII. 1929 г.

Отъ станцията.

Ангелъ п. Лазаровъ уволненъ

Получи се въ редакцията следното писмо:

„Въ вестника Ви преди две седмици, макаръ и подъ форма на въпроси, зададохме нѣколко такива на Началника на Плъвенската секция по пороищата Ангелъ п. Лазаровъ, но последния вмѣсто да излъже и опровергае изнесеното отъ насъ, считайки се за „невиненъ“, е завелъ дѣло за „обида“. Но чернитъ котки и на него пжтъ минаха. Тоя самозабравилъ се държавенъ чиновникъ, мислейки, че секцията е бащина мушия, **караше я презъ просото**, обаче за за голѣма негова изненада, съ заповѣдъ отъ компетентния министъръ, е уволненъ.

Какъ ви се чини, господинъ редакторе, само съ това ли господинъ министра ще се задоволи? Ние не вѣрваме!

Нѣма какво повече да пишемъ противъ тая знаменитата личностъ, защото и той, както всички безчестни хора — вѣчно ще говори за честъ“.

Граждани.

Най-опасниятъ затворъ.

Когато човѣкъ разглежда инквизиционнитъ уреди въ срѣдната епоха, или затворитъ въ старитъ замъци тръпки ползватъ по тѣлото му. Цивилизования човѣкъ днесъ не може спокойно да гледа затворитъ и килиитъ за измъчване отъ срѣдния вѣкъ и мисли, че сж изчезнали тѣзи времена. Но по земята и сега има още страни въ които още сжществуватъ ония тъмни времена, както нѣкога. Въ Манжурия има затвори, които по своя ужасъ не може по вече да измисли човѣшката фантазия. Затвора тамъ се състои отъ едно мѣсто оградено съ двойни греди, дървета, въ което сж построени тъмни кауши. Никакъвъ слънчевъ лжчъ не прониква въ тѣхъ. Въ тѣзи кауши сж наредени малки дървени кафези построени единъ до другъ дълги около единъ метъръ, а високи само 75 сантиметра. Въ тѣзи малки кафези сж превити арестантитъ, щото тѣ не могатъ нито да си легнатъ, нито да се простратъ. Освенъ това арестантитъ сж заковани въ тежки вериги. Яденето имъ се подава отъ една издълбана дупка, която се отваря, само когато се подава храна. Мракъ царува въ тѣхъ презъ всичкото време. Храна се дава колкото да не умратъ отъ гладъ. Гладни и треперящи отъ студъ свити на две, прекарватъ нещастничитъ тамъ, до като настъпи смъртъта и ги освободи отъ всички мъки, тѣй като и най-каления азиатецъ не може да изтрае на тѣзи мъки, на тозъ животъ.

Въ сравнение на тозъ затворъ самата смъртна присяда е много по хуманна.

На пукъ на горещинитъ, които насятъ тежки поражения на нервната система особено на ония, които по разни причини не сж отишли на курортъ — човѣкъ трѣбва да се смѣе, а най-много мжжетъ, които сж безъ деколтета... Днешното издание на вестника е специално за целта — смѣхъ и нищо повече.

Нашиятъ редакторъ Ив. Бакаловъ отсѣтствува отъ града. Ще се завърне на 22 августъ, на която дата ще започне и редовното излизане на вестника.

„Плъвенски новини“.

ЕКОВЕТЪ

(подражание)

Чиновникъ — скитникъ по свѣтътъ,
Изпѣжданъ, гоненъ всѣкой пжтъ,
Не случихъ партия да хвана
На служба вѣчно да остана.
Подмазвахъ се, бѣхъ миренъ, плахъ.
Станахъ на хората за смѣхъ,
Изпѣждане ме пакъ върхлетъ...
И викнахъ: вий, кой безъ жалъ
Отнехте моя идеалъ
И мойта плата, — некъ да сте проклети!
Но чухъ тамъ отзивъ: клетки, клетки...

Дойдохъ въвъ столицата шумна
И при министра се явихъ,
Та въ речъ гореща, сладкодумна
Сърдцето си така открихъ:
— Азъ цѣлъ съмъ вашъ отъ дълго време,
За васъ продадохъ умъ и сваятъ,
Отъ нашитъ джинъ, отъ нашто племе —
Противникъ нѣмате измежду насъ.
Азъ търся служба като лудъ,
Кажете, ще ли бжда чутъ?
Азъ искамъ плата — гладъ ме задушава.
Но чухъ тамъ отзивъ: лава, лава...

Къмъ земледѣлската Банка тръгнахъ,
Изкачихъ всички стѣпала
И при директора се рѣгнахъ —
Застанахъ по-твърдо отъ скала
— Вий нѣмате ли тука мѣсто
За моето сърдце злочесто?
Макаръ незнающъ вашитъ тевтери,
Но отъ лихварство много знамъ, —
Служилъ съмъ невга при банкери
И пръвъ съмъ билъ на всѣкакъвъ ракамъ.
Азъ търся служба, искамъ да живѣя,
Но чухъ тамъ отзивъ: де я, де я...

Дойдохъ въ Статистиката прашна
Съ проклетия ядни на уста,
Отъ гладъ, отъ скръбъ, отъ мжка страшна,
Че съмъ несретникъ на свѣта.
— Вий нѣмате ли тука кжтъ,
Где само радости текжтъ?
Тѣй, службица спокойна, мазна? —
Да полекне на сърдце
Отъ сухоежбина умразна,
Да махна следи на лице
Отъ гладорията голѣма,
Но чухъ тамъ отзивъ: нѣма, нѣма!

Дойдохъ въвъ Банката Народна,
Где иикой, никога отъ гладъ на мре
И нѣщо ме въ сърдцето бодна,
Паритъ погледътъ ми катъ съзрѣ.
Видѣхъ чиновници — кратуни разни,
Та дерга ми се повече раздразни.
— Кажете тайната велика,
О, вий щастливци безъ предѣлъ,
Какво вълшебство тука ви натика
Закриляни отъ погледъ смѣлъ?
Та умъ ли, честность ли безъ мѣра,
Кажете смисъла на тая афера,
На тая загадъчность безкрайна?
Но чухъ тамъ отзивъ: тайна, тайна...

Кирякъ Савовъ.

